

[P. Christensen.]

ikke klare os med. Jeg tror, vi skal høre paa, hvad der bliver sagt og skrevet i Udlandet, med god Vilje til at forstaa de gode Raad, der ligger deri, men i øvrigt maa vi nok indrette os saaledes, som det passer for danske Forhold. Hvad angaar de Udtalelser, der kommer fra andre Lande end netop Sverige, er det vistnok saaledes, at de, der gaar ud paa en stærk Kritik af de bestaaende Forhold, som Regel har deres Rod i Meddelelser fra Korrespondenter her i Landet, ikke saa meget fra de paagældende Lande selv. Det er jo ikke saa mange Dage siden, der var en særdeles velvillig Omtale direkte fra Udlandet — og velvillig og ikke velvillig Omtale vil vel altid veksle.

Den ærede Ordfører for de Konservative henstillede til Regeringen at kende sit Ansvar. Der er vist ikke Tvivl om, at Regeringen er ganske paa det rene med det Ansvar, den har.

Det var med megen Interesse, jeg hørte de Udtalelser om selve Landbruget, som det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) som Ordfører for de Radikale fremsatte, og med ikke mindre Interesse hørte jeg den Besvarelse, som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) gav. Denne Diskussion mellem to sagkyndige var heller ikke uden Interesse for Byerhvervene eller i Forbindelse med det Lovforslag, vi drøfter her, fordi den Opfattelse, som bliver den afgørende med Henblik paa vort Landbrug, bliver retningsgivende for vor Valutaordning. Det er rigtigt, som den højtærede Udenrigsminister bemærkede, at efter de Udtalelser, det ærede 2det Medlem for 6te Kreds fremsatte, maa man nærmest komme til den Opfattelse, at Restriktionerne i det foreliggende Lovforslag egentlig er for milde, for hvis man skulde følge det ærede Medlems Ønsker, kræves der rigtignok en haandfast Valutaordning. Det tør vel nok siges hidintil at have været saaledes, at alle Parter, alle Erhvervsrepræsentanter, har været enige om efter bedste Evne at yde Bistand til Fremme af de Eksportmuligheder, som overhovedet har foreligget baade for Landbrug og for Byerhverv. Ingen tør vist paastaa, at der ikke har været god Vilje fra alle Sider inden for Erhvervene til at yde hinanden Bistand i saa Henseende. Men jeg blev lidt betænkelig ved det Perspektiv, det ærede 2det Medlem for 6te Kreds stillede op; thi efter hans Opfattelse skulde Landbrugets Produktionsevne og Eksportmulighed udnyttedes ubegrænset, ja, enhver Mulig-

hed skulde udnyttes, uanset om den havde Indskrænkning af Byerhvervene til Følge. Hvis dette Synspunkt skal lægges til Grund — det har vel ikke foreligget i Praksis før, men det kunde jo komme til at foreligge —, da maa jeg raabe et Varsko. Byerhvervene vil ikke roligt kunne se paa, at man med koldt Blod nedlægger Byvirksomheder for at udvide en Eksport, i Særdeleshed ikke, hvis denne Eksport skal bilægges med frie Deviser. Saa tror jeg dog, man maa begynde at overveje, om det ogsaa er formaalstjenligt for Landet nationaløkonomisk set; men vi har vistnok ikke hidintil været saa langt ude ved Grænserne for Danmarks Ydedygtighed, at man har haft Nødig at beskæftige sig med andet end at søge at udvikle alle Erhverv bedst muligt og mest muligt. Derfor kan jeg ikke se, at der kan være noget som helst, der taler for, at man ikke skulde vedtage dette Lovforslag. Og jeg kan ikke se nogen fuldstændig Overensstemmelse mellem de to ærede Venstreordføreres Syn paa det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa ny anbefale Lovforslaget til Fremme.

Villemoes: Engang i Fjor ved Oktober-tide var der to gamle Bekendte, som mødtes efter ikke at have set hinanden i længere Tid, og i den Samtale, de førte, kom de selvfølgelig ogsaa til at tale om Politik. Den ene bemærkede da bl. a.: Ja, det var nu alligevel godt, at vi fik dette Flertal, og at vi kom af med Erhvervs- og Arbejdsfrihedsloven. Jeg formoder, at han havde følt, at som Følge af, at vi var kommet af med denne Lov, var der ligesom blevet højere til Loftet og videre til Væggene i gamle Danmark. Han vilde knap nok tro sin Ven, da denne maatte retlede ham og fortælle, at Loven ikke var ophævet. Men han havde altsaa paa Fornemmelsen, at der var blevet behageligere at være her, fordi han troede, den var ophævet. Nu har vi altsaa faaet denne Lov ophævet — i alt Fald er Landstinget kommet saa vidt, at det har vedtaget Ophævelsen.

Jeg nævner dette Ordskifte, fordi jeg i Gaar, da jeg havde den Ære at tale paa mit Partis Vegne her i det høje Ting og tale til tomme Ministerbænke under en væsentlig Del af min Tale, fik den Tanke: Det er da vel ikke gaaet de højtærede Ministre som den Mand, jeg her har omtalt; de højtærede Ministre har vel ikke faaet den Tanke: Vi har vistnok Etkammer-system her i Danmark. Det har vi imidlertid ikke, og nu har vi jo ogsaa i Aften